

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság  
Bf.15/2014/10. szám

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2014. szeptember 25. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

### **í t é l e t e t :**

A fegyveresen elkövetett rablás büntette miatt **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2014. február 7. napján kihirdetett 3.B.251/2013/33. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A szabadságvesztést börtönben rendeli végrehajtani.

A Tatabányai Törvényszék Bírói Letéti Csoportjánál TL00008/2013. szám, 1. alszám alatt letétbe vett 20.000 (húszezer) Ft és a 2. alszám alatt letétbe vett 1 (egy) db bankkártya lefoglalását megszünteti, a 20.000 Ft-ot a **1. magánfél** Takarékszövetkezet magánfél részére, míg a bankkártyát vádlottnak kiadni rendeli.

A polgári jogi igény összegét 1.668.500 (egymillió-hatszázhatvannyolcezer-ötszáz) Ft-ban, az eljárási illeték 100.200 (százezer-kettőszáz) Ft-ban, míg az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség összegét 343.468 (háromszáznegyvenháromezer-négyszázhatvannyolc) Ft-ban állapítja meg, melyet a vádlott visel.

Egyebekben helybenhagyja azzal, hogy mellőzi a tettesre és a Btk. 13.§ (1) bekezdésére történő utalást, továbbá a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezés helyesen: a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap.

A kiszabott börtönbüntetésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárás során 8.000 (nyolcezer) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet a vádlott visel.

### **I n d o k o l á s :**

A Tatabányai Törvényszék a 2014. február 7. napján kihirdetett 3.B.251/2013/33. szám alatti ítéletével vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb tettesként elkövetett rablás bűntettében (Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont II. fordulat. (3) bekezdés a) pont, Btk. 13. § (1) bekezdés), ezért halmazati büntetésül 8 év fegyházbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett arról, hogy a vádlott feltételes szabadságra bocsátásának legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 hónap kitöltését követő nap. Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelek sorsáról, a polgári jogi igényről, illetve a felmerült bűnügyi költség viseléséről akként, hogy annak egy része az állam terhén marad.

Az elsőfokú ítélettel szemben az ügyészség képviselője a bűnügyi költségre vonatkozóan terjesztett elő fellebbezést, míg a vádlott és a védője enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.190/2013/3-5/II. számú átiratában a vádlott és a védője által benyújtott fellebbezést alaptalannak tartotta, az ügyészi fellebbezést kisebb módosítással fenntartotta.

Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályoknak megfelelően folytatta le a bizonyítási eljárást. A beszerzett bizonyítékokat részletesen értékelte, így megalapozott tényállást állapított meg, és az indokolási kötelezettségének is mindenben eleget tett. Az irányadó tényállásból okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére.

Rámutatott arra, hogy kisebb mértékben pontosításra, helyesbítésre szorul az iratok tartalma alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás, valamint álláspontja szerint ítéletszerkesztési hibát vétett a törvényszék.

Kifejtette, hogy helyesen alkalmazta a jelenleg hatályban lévő törvény rendelkezéseit az elsőfokú bíróság, azonban indítványában az elsőfokú ítéletben szereplő több pontatlanságra is utalt. Az elsőfokú bíróság nem rendelkezett a sértett cs.-i kirendeltségénél lefoglalt 20.000,- Ft-ról és a vádlott lakóhelyén lefoglalt bankkártyáról. Álláspontja szerint nem volt helytálló a bűnügyi költségre vonatkozó elsőfokú rendelkezés sem, mivel a nyomozás során nem merült fel szükségtelenül bűnügyi költség. Ezért a fegyverszakértői, a haemogenetikus szakértői és az ujjnyomat-szakértői díj megfizetésére a vádlottat kell kötelezni.

Ennek megfelelően indítványozta az elsőfokú bíróság döntésének megváltoztatását a bűnjelek, a bűnügyi költség és a polgári jogi igény összegének vonatkozásában. Indítványozta továbbá az elsőfokú ítélet rendelkező részéből az elkövetői alakzat megjelölésének és a feltételes szabadságra bocsátás minimális tartamára utalásának mellőzését.

A másodfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az ítéletben foglaltakat változatlanul fenntartotta.

Rámutatott arra, hogy sajátos „bizonyítási kísérletet” folytatott le az elsőfokú bíróság, amikor az egyik tanú jelenlétében próbálövést tartott a tárgyalóteremben. Ettől függetlenül a törvényszék a perrendi szabályokat megtartva járt el.

A vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen ugyancsak fenntartotta az enyhítésre irányuló fellebbezését. Kifejtette, hogy a vádlott az eljárás során beismerte a bűncselekmény elkövetését, megbánta tettét. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta a hatályos Btk-t.

Előadta, hogy a másodfokú nyilvános ülés előtt a vádlott elmondta részére, hogy megbánta az elkövetett cselekményeket, nehéz anyagi helyzetben volt, hitelcsapdába került, a végrehajtók zaklatták őt.

A vádlott egészségügyi állapotára is tekintettel a védő indítványozta, hogy enyhébb büntetést alkalmazzon az ítélet.

A vádlott több beadványt is intézett az ítélet felülbírási eljárásához, amelyek a fellebbezésének indokolásai voltak. Ezen beadványokban a vádlott részletesen foglalkozott az egészségügyi állapotával, amelyet az utolsó szó jogán a másodfokú nyilvános ülésen újra előadott.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott a védőjéhez csatlakozott. Ezen túlmenően a családi körülményeire is kitért, illetve többször előadta, hogy megbánta a bűncselekmény elkövetését, nehéz anyagi helyzetbe került abban az időben. A cselekmények elkövetésénél nagyon ideges volt, félt. Egyik helyen sem volt erőszakos, durva, agresszív, emberélet nem volt veszélyben.

Előadta továbbá, hogy 2014. augusztus 1-jén szívműtéten esett át, amelyet követően a nagyfai Szegedi Fegyház és Börtönben történő elhelyezését javasolta a börtönorvos.

A vádlott mind az írásbeli beadványaiban, mind pedig a nyilvános ülésen enyhébb büntetés kiszabását kérte.

Az ítélet felülbírási eljárás a védelmi fellebbezést túlnyomó részben nem találta alaposnak.

A fellebbezésre tekintettel az ítélet felülbírási eljárás a törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbíráta a Be. 348. § (1) bekezdése alapján.

Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartva, megfelelő körben és törvényesen folytatta le a bizonyítási eljárást. Az ítélet felülbírási eljárás nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amely akadályát képezte volna az ítélet másodfokú felülbírási eljárásának.

Egyetértett az ítélet felülbírási eljárás azon álláspontjával, hogy szokatlan „bizonyítási kísérletet” folytatott le az elsőfokú bíróság, azonban ez az eljárás menetét, a törvényesen lefolytatott bizonyítási eljárást nem befolyásolta.

Az ítélet felülbírálata során megállapítható volt, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyalás anyagává tett minden olyan bizonyítékot, amely a tényállás megalapozott megállapításához szükséges volt. A feltárt bizonyítékokat hiánytalanul értékelési körébe vonta. Foglalkozott minden olyan adattal és körülménnyel, amely az ügy helyes ténybeli és jogi megítélésében a lényegi kérdések megnyugtató tisztázásához szükségesnek mutatkozott. Felsorakoztatta és egymáshoz kapcsolta azokat a bizonyítékokat, amelyek értékeléséből kiolvasható, hogy ténylegesen mire alapozta a megállapított tényállást. A törvényszék értékelte a vádlott és a tanúk vallomásait, az igazságügyi szakértői véleményeket, a rendőri jelentéseket, a helyszíni szemléről készül jegyzőkönyvet és az egyéb okirati bizonyítékokat, elemezte a rendelkezésre álló videó felvételeket.

A vádlott az elfogását követően elismerte a **1. magánfél** Takarékszövetkezet B.-i Kirendeltsége és a Cs.-i Kirendeltsége sérelmére elkövetett bűncselekményeket.

A vádlott vallomásai összhangban voltak a tanúk vallomásaival. Az elsőfokú bíróság a bűncselekmények helyszínein dolgozó személyeket kihallgatta, a videó felvételekre vonatkozóan szakvéleményt szerzett be.

Kihallgatta a törvényszék a Cs.-on elkövetett bűncselekmény során tanúként részt vevő azon személyt is, aki jelen volt a takarékszövetkezetben a bűncselekmény elkövetésekor, és akivel dulakodott a vádlott.

Továbbá értékelte az írásszakértői véleményt, amely szintén összhangban volt a vádlotti beismerő vallomással, ekként egyértelművé vált, hogy a vádlottól származik a helyszínen hagyott okiraton lévő aláírás.

Mindezen bizonyítékokat összességében értékelve, mérlegelve az ítélet tábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság megalapozott tényállást állapított meg.

Helytálló az ügyészség azon álláspontja, miszerint ítéletszerkesztési hibát vétett az elsőfokú bíróság, mivel a törvényszék a tényállásba foglalt olyan megállapításokat, amelyek a bizonyítékok értékelésének körébe tartoznak, erre figyelemmel az ítélet tábla a tényállást megalapozó bizonyítási eszközökre történő hivatkozásokat (személyi rész 2. oldal: „leromlott egészségi állapotát orvosi dokumentumok is alátámasztották.”, illetőleg történeti rész 4. oldal harmadik bekezdés: „...amiről az igazságügyi írásszakértő megállapította, hogy a vádlott névaláírását tartalmazta.”) az ítéleti tényállásból mellőzte a Be. 352.§ (1) bekezdésben foglaltak alkalmazásával.

Szintén helytálló az ügyészség azon hivatkozása, hogy határozott összegű polgári jogi igényt a sértett nem terjesztett elő. A **1. magánfél** Takarékszövetkezetnek a biztosító révén az okozott kárból nagyobb összeg megtérült. Fentiek megállapításával az ítéleti tényállás a bizonyítási anyagnak teljes mértékben megfelelővé vált, immár nem tartalmaz az indokolás körébe tartozó iratellenes megállapításokat.

A fentieken túl, az elsőfokú bíróság helytálló logikai következtetéseit osztotta az ítélet tábla, figyelemmel arra, hogy a bizonyítékok logikai hibától mentes,

megszakítatlan láncolatot alkotnak. Ekörben az elsőfokon eljáró bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok megalapozott és okszerű mérlegelésével - a feltárt bizonyítékokat hiánytalanul értékelési körébe vonva - logikus gondolatmenet alapján állapította meg az ítéleti tényállást, amely megalapozott, hiánytalan és törvényes, nem tartalmaz téves ténybeli következtetéseket. Ezért a másodfokú bíróság a Be. 352. § (2) bekezdése alapján határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

A megalapozott tényállás alapján az elsőfokon eljáró bíróság helyesen vont következtetést **vádlott** bűnösségére. A jelenleg hatályos 2012. évi C. törvény (Btk.) rendelkezéseit tekintve helytálló a bűncselekmények megnevezése, jogi minősítése, valamint az ehhez fűzött indokolás is. Helyénvaló módon választotta ki a törvényszék az alkalmazandó anyagi jogszabályt is, az általa hivatkozottakon túlmenően pedig a jelenleg hatályos Btk. feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatos enyhébb rendelkezései is kedvezőbb elbírálást biztosítanak a terhelt számára.

Egyetértett az ítélőtábla azon törvényszéki megállapítással, hogy habár ugyanazon sértett sérelmére követte el mindkét cselekményt, azonban az időben egymástól távol álló cselekmények esetében az egységes akarat elhatározás eredményeként történő elkövetésre nem vonható megalapozott következtetés. Erre tekintettel helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság 2 rendbeli bűncselekményt a vádlott terhére.

A büntetés kiszabásával kapcsolatban az ítélőtábla rámutat arra, hogy a jelenleg hatályos törvényi rendelkezések értelmében a vádlott által elkövetett bűncselekmények vonatkozásában 5-15 évig terjedő szabadságvesztés volt irányadó az eljárás során. Figyelemmel a középértékre vonatkozó törvényi rendelkezésre, a büntetési tétel meghatározásakor 10 évből kellett kiindulnia az elsőfokú bíróságnak, azonban az enyhítő körülmények jelentősebb nyomatékára tekintettel a törvényszék tetтарыányosan és mindenben helytállóan a középérték alatt, 8 évben határozta meg a vádlottal szemben a büntetést.

Felsorolta az elsőfokú bíróság a döntésében mindazokat az enyhítő körülményeket, amelyek indokolták a vádlottal szembeni büntetés mértékét. Olyan egyéb enyhítő körülményt, amely alapján az első fokon kiszabott büntetés enyhítésére kerülhetne sor, az ítélőtábla nem talált.

A vádlott által becsatolt orvosi iratok alapján azonban megállapítható, hogy **vádlott** egészségügyi állapota az elsőfokú ítélet meghozatalát követően tovább romlott. A vádlott beismerő vallomására, a megromlott egészségügyi állapotára, továbbá arra tekintettel, hogy a vádlott megbánta a bűncselekmények elkövetését, az ítélőtábla lehetőséget látott a kiszabott büntetés fegyház fokozat helyett enyhébb végrehajtási

fokozatban, azaz börtönben történő végrehajtásának a megállapítására a Btk. 35.§ (2) bekezdésében foglaltak folytán alkalmazható Btk. 37.§ (2) bekezdés a/ pontja alapján.

Egyetértett az ítélőtábla az ügyészi indítvánnyal az egyéb rendelkezések vonatkozásában. Eszerint a másodfokú bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint határozott a Tatabányai Törvényszék Bírói Letéti Csoportjánál TL00008/2013. szám, 1. alszám alatt letétbe vett 20.000,- Ft és a 2. alszám alatt letétbe vett 1 db bankkártya lefoglalásának megszüntetéséről, illetve ezek kiadásáról.

Ennek megfelelően a polgári jogi igénybe beszámítandó a kiadni rendelt 20.000,- Ft, ezért a polgári jogi igény összege csökkent a rendelkező részben írtak szerint.

A bűnügyi költség vonatkozásában szintén osztotta az ítélőtábla az ügyészség álláspontját. A nyomozás, valamint az elsőfokú eljárás során valamennyi elrendelt szakértői vizsgálatra szükség volt ahhoz, hogy megállapításra kerüljön a bűncselekmények elkövetője, függetlenül attól, hogy a későbbiekben a vádlott beismerte a bűncselekmények elkövetését. Így mindazon bűnügyi költségről rendelkezett az ítélőtábla, amelyet az elsőfokú bíróság nem számított a vádlott által viselendő költségek körébe, és a vádlottat kötelezte ezen költségek viselésére is.

A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság a polgári jogi igény összegét 1.668.500,- Ft-ban, az eljárási illetéket ennek megfelelően csökkentve 100.200,- Ft-ban, míg az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség összegét helyesen (valamennyi szakvélemény elkészítésének díjával együtt) összesen 343.468,- Ft-ban állapította meg, amelyet a vádlott köteles viselni.

Az ítélőtábla az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdése, a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségről a Be. 381.§-a alapján rendelkezett.

Fentiek szerint az ítélőtábla az elsőfokú ítéletet a Be. 372.§ (1) bekezdés alkalmazásával a szabadságvesztés végrehajtási fokozata, a bűnügyi költségről, a bűnjelekről, polgári jogi igényről és illetékről való rendelkezés vonatkozásában megváltoztatta, egyebekben az elsőfokú ítélet további törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a rendelkező részből mellőzte a tettesre és a Btk. 13.§ (1) bekezdésére történő utalást a Bkv. 61. sz. 2. d/ pontja szerint, továbbá azzal, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezés helyesen a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap, valamint a zár alá vétel feloldásának jogalapja helyesen a Be. 160.§ (1) bekezdés d/ pontja.

Győr, 2014. szeptember 25. napján

Dr. Zólyomi Csilla sk. . Németh Balázs sk.. Csák Csilla sk.  
a tanács elnöke a tanács tagja, előadó a tanács tagja

**Z á r a d é k:**

Ez az ítélet és ezáltal a Tatabányai Törvényszék 2014. február 7. napján kihirdetett 3.B.251/2013/33. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2014. szeptember 25. napján

. Zólyomi Csilla sk.  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:  
Kiadó: